

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 14. julija 2016 *

„Predhodno odločanje — Socialna politika — Člen 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES) — Direktiva 75/117/EGS — Enako plačilo za delavce in delavke — Člen 1 — Direktiva 92/85/EGS — Ukrepi za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo — Člen 11, točki (2)(b) in 3 — Nacionalna zakonodaja, ki za redne sodnike določa nadomestilo za stroške, ki jim nastanejo pri opravljanju njihove poklicne dejavnosti — Neobstoj pravice do tega nadomestila za redno sodnico v primeru obveznega porodniškega dopusta pred 1. januarjem 2005“

V zadevi C-335/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (državni svet, Italija) z odločbo z dne 13. maja 2015, ki je na Sodišče prispela 3. julija 2015, v postopku

Maria Cristina Elisabetta Ornano

proti

Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi D. Šváby, predsednik senata, J. Malenovský in M. Safjan (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. De Socio, avvocato dello Stato,

— za Evropsko komisijo C. Cattabriga in A. Szymkowska, agentki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* * Jezik postopka: italijanščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES) in 120 Pogodbe ES (postal člen 142 ES), člena 23 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 11 Direktive Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (deseta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 110) ter členov 2, 14 in 15 Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL 2006, L 204, str. 23).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Mario Cristino Elisabetto Ornano in Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero (ministrstvo za pravosodje, generalni direktorat za sodniško službo, Italija, v nadaljevanju: ministrstvo za pravosodje), ker je bilo redni sodnici zavrnjeno, da se ji za obdobje obveznih porodniških dopustov pred 1. januarjem 2005 plača nadomestilo za stroške, ki rednim sodnikom nastanejo pri opravljanju njihove poklicne dejavnosti.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 75/117/EGS

- 3 Člen 1 Direktive Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 179) določa:

„Načelo enakega plačila za moške in ženske, poudarjeno v členu 119 Pogodbe [EGS] (v nadaljevanju: ‚načelo enakega plačila‘), pomeni, da je treba za enako delo ali za delo, ki se mu pripisuje enaka vrednost, odpraviti vsakršno diskriminacijo na podlagi spola glede na vse vidike in pogoje plačila.

Še zlasti tam, kjer se za določanje plačila uporablja sistem razvrščanja delovnih mest, mora ta sistem temeljiti na enakih merilih za moške in za ženske ter biti oblikovan tako, da izključuje vsakršno diskriminacijo na podlagi spola.“

- 4 Ta direktiva je bila razveljavljena z Direktivo 2006/54 z učinkom od 15. avgusta 2009. Vendar so dejstva iz postopka v glavni stvari nastala pred razveljavitvijo Direktive 75/117.

Direktiva 76/207/EGS

- 5 V drugi in tretji uvodni izjavi Direktive Sveta 76/207/EGS z dne 9. februarja 1976 o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 187) je navedeno:

„ker je glede plač Svet 10. februarja 1975 sprejel Direktivo [75/117];

ker se ukrepi na ravni Skupnosti za doseganje načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega izobraževanja in napredovanja ter v zvezi z drugimi delovnimi pogoji zdijo prav tako potrebni; ker enako obravnavanje delavcev obeh spolov predstavlja enega izmed ciljev Skupnosti, kolikor je usklajevanje življenjskih in delovnih razmer ter ohranitev njihovih izboljšav med drugim mogoče spodbujati; ker Pogodba ne dodeljuje potrebnih pooblastil za te namene“.

- 6 Direktiva 76/12 je bila razveljavljena z Direktivo 2006/54 z učinkom od 15. avgusta 2009: Vendar so dejstva iz postopka v glavni stvari nastala pred razveljavitvijo Direktive 76/207.

Direktiva 92/85

- 7 V deveti, šestnajsti, sedemnajsti in osemnajsti uvodni izjavi Direktive 92/85 je navedeno:

„ker varnost in zdravje nosečih delavk, delavk, ki so pred kratkim rodile, ali delavk, ki dojijo, ne bi smela neugodno vplivati na položaj delavk na trgu dela niti delovati v nasprotju z direktivami, ki se nanašajo na enako obravnavanje moških in žensk;

[...]

ker ukrepi za organizacijo dela, ki zadevajo varovanje zdravja nosečih delavk, delavk, ki so pred kratkim rodile, ali delavk ki dojijo, ne bi služili svojemu namenu, če jih ne bi spremljalo ohranjanje pravic, povezanih s pogodbo o zaposlitvi, vključno z ohranjanjem plačila in/ali pravice do ustreznega nadomestila;

ker poleg tega določba v zvezi s porodniškim dopustom ravno tako ne bi služila svojemu namenu, če je ne bi spremljalo ohranjanje pravic, povezanih s pogodbo o zaposlitvi, in/ali pravica do ustreznega nadomestila;

ker mora osnova primerne nadomestila v primeru porodniškega dopusta veljati za tehnično referenčno točko s ciljem določitve minimalne ravni varstva in se ga v nobenem primeru ne bi smelo razlagati, kot da predstavlja analogijo med nosečnostjo in boleznijo“.

- 8 Člen 2 te direktive, naslovljen „Opredelitve“, določa:

„V tej direktivi:

- (a) *noseča delavka* pomeni nosečo delavko, ki svojega delodajalca obvesti o svojem stanju v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali nacionalno prakso;
- (b) *delavka, ki je pred kratkim rodila*, pomeni delavko, ki je rodila pred kratkim v smislu nacionalne zakonodaje in/ali nacionalne prakse in ki v skladu s to zakonodajo in/ali prakso svojega delodajalca obvesti o svojem stanju;
- (c) *delavka, ki doji*, pomeni delavko, ki jo za tako šteje nacionalna zakonodaja in/ali nacionalna praksa in ki v skladu s to zakonodajo in/ali prakso svojega delodajalca obvesti o svojem stanju.“

- 9 Člen 8 navedene direktive, naslovljen „Porodniški dopust“, določa:

„1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe in zagotavljajo, da imajo delavke iz člena 2 pravico do neprekinjenega obdobja porodniškega dopusta, ki traja vsaj 14 tednov in je razporejen pred in/ali po porodu v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali prakso.“

2. V odstavku 1 določen porodniški dopust mora vključevati obvezen porodniški dopust, ki traja vsaj dva tedna in je razporejen pred in/ali po porodu v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali prakso.“

10 Člen 11, točke od 1 do 3, te direktive, naslovljen „Pravice iz delovnega razmerja“, določa:

„Da bi delavkam iz člena 2 zagotovili uresničevanje njihovih pravic glede varnosti in zdravja pri delu, kot so priznane v tem členu, je treba zagotoviti:

1. v primerih, navedenih v členih 5, 6 in 7, pravice iz delovnega razmerja, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi, vključno z ohranjanjem plačila in/ali pravice do ustreznega nadomestila za delavke iz člena 2, se zagotovijo v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali nacionalno prakso;
2. da mora biti v primeru, navedenem v členu 8, zagotovljeno naslednje:
 - (a) pravice, povezane s pogodbo o zaposlitvi delavk iz člena 2, razen tistih, ki so omenjene v spodnji (b) točki;
 - (b) ohranjanje plačila in/ali ustreznega nadomestila za delavke iz člena 2;
3. da v točki 2(b) navedeno nadomestilo šteje za ustrezno, če zagotavlja dohodek, ki je vsaj enak tistemu, ki bi ga delavka prejela v primeru prekinitve svojih dejavnosti zaradi razlogov, ki so povezani z njenim zdravstvenim stanjem, v skladu s kakršno koli zgornjo mejo, ki je določena v skladu z nacionalno zakonodajo.“

Italijansko pravo

11 Člen 3, prvi odstavek, legge n. 27, provvidenze per il personale di magistratura (zakon št. 27 o prejemkih sodnikov in drugih zaposlenih na sodiščih) z dne 19. februarja 1981 (GURI št. 52 z dne 21. februarja 1981, v nadaljevanju: zakon št. 27/81) določa, da se italijanskim rednim sodnikom plača posebno sodniško nadomestilo za stroške, ki jim nastanejo pri opravljanju njihove poklicne dejavnosti (v nadaljevanju: posebno sodniško nadomestilo).

12 Redne sodnice na obveznem porodniškem dopustu do 31. decembra 2004 niso bile upravičene do tega nadomestila. V zvezi s tem je člen 3, prvi odstavek, zakona št. 27/81 (v nadaljevanju: prvotna različica člena 3, prvi odstavek, zakona št. 27/81) določal:

„Do sprejetja nove ureditve o plačah osebja, določenih z zakonom št. 97 z dne 2. aprila 1979, se rednim sodnikom za stroške, ki jim nastanejo pri opravljanju njihove dejavnosti, od 1. julija 1980 plača posebno nadomestilo, ki ni podlaga za pravico do pokojnine, v znesku 4.400.000 lir letno, ki se izplačuje mesečno, razen v obdobjih izrednega dopusta, posebnega dopusta ne glede na razlog, obveznega ali neobveznega dopusta iz členov 4 in 7 zakona št. 1204 z dne 30. decembra 1971 in prenehanja opravljanja službe ne glede na razlog.“

13 Ta določba je bila spremenjena s členom 1(325) legge n. 31, Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2005) (zakon št. 311 o oblikovanju letnega in večletnega državnega proračuna (finančni zakon 2005)) z dne 30. decembra 2004 (redni dodatek h GURI št. 306 z dne 31. decembra 2004, v nadaljevanju: finančni zakon 2005), s katerim je bila pravica do posebnega sodniškega nadomestila razširjena na primer obveznega porodniškega dopusta rednih sodnikov (v nadaljevanju: spremenjena različica člena 3, prvi odstavek, zakona št. 27/81). Zadnjenavedena različica je začela veljati 1. januarja 2005.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 14 M. C. E. Ornano, sodnica pri Tribunale di Cagliari (sodišče v Cagliariju, Italija), je 23. februarja 2007 ministrstvu za pravosodje predlagala, naj ji med drugim plača posebno sodniško nadomestilo za obdobji obveznega porodniškega dopusta v letih 1997/1998 in 2000/2001.
- 15 Ministrstvo za pravosodje je 30. marca 2007 zavrnilo predlog M. C. E. Ornano, ker sta obdobji obveznega porodniškega dopusta nastopili pred začetkom veljavnosti spremenjene različice člena 3, prvi odstavek, zakona št. 27/81, in sicer 1. januarja 2005, in ker ta sprememba ni imela retroaktivnega učinka.
- 16 M. C. E. Ornano je 30. julija 2007 izpodbijala to odločbo z izrednim pravnim sredstvom, vloženim pri Presidente della Repubblica (predsednik republike, Italija). V okviru tega pravnega sredstva je pristojno sodišče Consiglio di Stato (državni svet, Italija).
- 17 M. C. E. Ornano je v okviru tega pravnega sredstva navedla, da se spremenjena različica člena 3, prvi odstavek, zakona št. 27/81 uporablja za položaje, ki so nastali pred začetkom veljavnosti te določbe, in za katere – tako kot v tem primeru – zastaranje še ni nastopilo.
- 18 Ministrstvo za pravosodje je 9. oktobra 2007 izključilo možnost retroaktivne uporabe spremenjene različice člena 3, prvi odstavek, zakona št. 27/81. Opozorilo je, da je Consiglio di Stato (državni svet) postavilo vprašanje o ustavnosti te spremenjene različice in da je Corte costituzionale (ustavno sodišče, Italija) večkrat in zlasti v sklepu z dne 13. aprila 2007 menilo, da ta določba ni v nasprotju z italijansko ustavo.
- 19 Ministrstvo za pravosodje je z dopisom z dne 13. aprila 2015 Consiglio di Stato (državni svet) posredovalo sklep Corte costituzionale (ustavno sodišče) z dne 14. maja 2008, v katerem je zadnjenavedeno ugotovilo, da je vprašanje, ali je prvotna različica člena 3, prvi odstavek, zakona št. 27/81 v skladu z italijansko ustavo, ker se je z njim izključila pravica do posebnega sodniškega nadomestila v času obveznega porodniškega dopusta, očitno neutemeljeno. Zadnjenavedeno sodišče je v zvezi s tem razsodilo, da se spremenjena različica člena 3, prvi odstavek, zakona št. 27/81 ne more uporabljati za obdobja pred začetkom veljavnosti te različice.
- 20 Consiglio di Stato (državni svet) meni, da je še vedno treba odgovoriti na vprašanje, ali je prvotna različica člena 3, prvi odstavek, zakona št. 27/81 v skladu s pravom Unije ob upoštevanju njegovih različnih določb za varstvo materinstva in za zagotovitev, da med spoloma – zlasti kar zadeva plačilo delavcev – ni diskriminacije.
- 21 Predložitveno sodišče v zvezi s tem trdi, da se želi s sodno prakso Sodišča zagotoviti, da materinstvo zadevnih delavk v okviru delovnega razmerja ne postavlja v manj ugoden položaj od njihovih moških sodelavcev.
- 22 Dodaja, da kar zadeva natančneje plačilo, mora v skladu s sodno prakso Sodišča delavka na porodniškem dopustu, čeprav ne more zahtevati, da ohrani celotno plačilo, poleg osnovne plače ohraniti tudi pravico do dodatkov, ki ji pripadajo glede na njen poklicni položaj.
- 23 V obravnavanem primeru pa naj bi italijanski zakonodajalec posebno sodniško nadomestilo posredno štél za „nesporni element“ plače rednih sodnikov in vsekakor za neodvisnega od obveznega dopusta, kakor je bilo navedeno v zakonu št. 311 z dne 30. decembra 2004 o oblikovanju letnega in večletnega državnega proračuna (finančni zakon 2005), s katerim je bila priznana pravica do tega nadomestila za delovno dobo, preteklo med obveznim porodniškim dopustom.

- 24 V teh okoliščinah je Consiglio di Stato (državni svet) prekinil odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložil to vprašanje:

„Ali člen 11, prvi odstavek, točke 1, 2(b) in 3, zadnja in predzadnja uvodna izjava Direktive 92/85 ter [člena 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES) in 120 Pogodbe ES (postal člen 142 ES)] v delu, v katerem določa, da si ‚[d]ržave članice [...] prizadevajo ohraniti obstoječo enakovrednost sistemov plačanih dopustov‘, člen 2(2)(c) v povezavi s členom 14(1)(c), člen 15 ter uvodni izjavi 23 in 24 Direktive 2006/54 in nazadnje člen 23 Listine o temeljnih pravicah nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki v skladu s prvotno različico člena 3, prvi odstavek, zakona št. 27 ne dopušča plačila v njem določenega dodatka za obdobja obveznega porodniškega dopusta pred 1. januarjem 2005?“

- 25 S sklepom predsednika Sodišča z dne 12. avgusta 2015 je bil predlog predložitvenega sodišča, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po hitrem postopku iz člena 23a Statuta Sodišča Evropske unije in člena 105 Poslovnika Sodišča, zavrjen.

Vprašanje

- 26 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba pravo Unije razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero redna sodnica v času obveznega porodniškega dopusta pred 1. januarjem 2005 ni upravičena do prejemanja nadomestila za stroške, ki rednim sodnikom nastanejo pri opravljanju njihove dejavnosti.
- 27 Najprej je treba ugotoviti, da – kakor izhaja iz predložitvene odločbe – so dejstva iz postopka v glavni stvari nastala med letoma 1997/98 in letoma 2000/01, v katerih je bila M. C. E. Ornano na obveznih porodniških dopustih. V teh okoliščinah je treba preučiti vprašanje, ki se postavlja v zvezi z določbami prava Unije, ki so veljale v teh obdobjih, zlasti Direktive 92/85, člena 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES) in Direktive 75/117.

Direktiva 92/85

- 28 Ker je bila v obravnavanem primeru M. C. E. Ornano na dveh obveznih porodniških dopustih, je treba podati razlago točk 2(b) in 3 člena 11 Direktive 92/85, ki se nanašata na porodniški dopust, ne da bi bilo treba upoštevati točko 1 tega člena 11, ki jo predložitveno sodišče prav tako navaja. Zadnjenavedena točka, ki se sklicuje na člene od 5 do 7 te direktive, se namreč nanaša tako na noseče kot na doječe delavke in torej na položaja, ki sta različna od tega iz postopka v glavni stvari.
- 29 Točka 2(b) člena 11 navedene direktive v zvezi s tem določa, da mora biti v okviru porodniškega dopusta zagotovljeno ohranjanje plačila in/ali ustreznega nadomestila za delavke. Točka 3 člena 11 te direktive pojasnjuje, da v točki 2(b) navedeno nadomestilo šteje za ustrezno, če zagotavlja dohodek, ki je vsaj enak tistemu, ki bi ga delavka prejela v primeru prekinitve svojih dejavnosti zaradi razlogov, ki so povezani z njenim zdravstvenim stanjem, v skladu s kakršno koli zgornjo mejo, ki je določena v skladu z nacionalno zakonodajo.
- 30 Pojem „plačilo“ iz člena 11 Direktive 92/85 po vzoru opredelitve iz člena 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES) obsega prejemke, ki jih delavka v času porodniškega dopusta prejme iz zaposlitve neposredno ali posredno od svojega delodajalca. Pojem „nadomestilo“, na katerega se prav tako sklicuje navedeni člen 11, pa pomeni dohodek, ki ga delavka prejme v času porodniškega dopusta in ki ga ne prejme od svojega delodajalca iz naslova delovnega razmerja (glej v tem smislu sodbi z dne 27. oktobra 1998, Boyle in drugi, C-411/96, EU:C:1998:506, točka 31, in z dne 1. julija 2010, Parviainen, C-471/08, EU:C:2010:391, točka 35).

- 31 Vendar se v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča delavke ne morejo učinkovito sklicevati na pravice iz določbe 11, točki 2 in 3, Direktive 92/85, da bi utemeljile zahtevo po ohranitvi celotnega plačila med porodniškim dopustom, kot da bi dejansko – tako kot drugi delavci – delale na delovnem mestu (glej v tem smislu sodbe z dne 13. februarja 1996, Gillespie in drugi, C-342/93, EU:C:1996:46, točka 20; z dne 30. marca 2004, Alabaster, C-147/02, EU:C:2004:192, točka 46, in z dne 1. julija 2010, Gassmayr, C-194/08, EU:C:2010:386, točka 82).
- 32 Zato je treba razlikovati med pojmom „plačilo“ iz člena 11, točki 2 in 3, Direktive 92/85 in pojmom „celotno plačilo“, ki ga delavka prejme, kadar dejansko dela na delovnem mestu in ki v obravnavanem primeru zajema posebno sodniško nadomestilo za stroške, ki rednim sodnikom nastanejo pri opravljanju njihove poklicne dejavnosti.
- 33 Kot je v zvezi s tem razvidno iz Direktive 92/85 in iz sodne prakse Sodišča, je zakonodajalec Unije želel zagotoviti, da delavka med porodniškim dopustom prejema dohodek v znesku, ki je vsaj enak znesku nadomestila, ki je za primere prekinitve dela zaradi zdravstvenih razlogov določen z nacionalnimi zakonodajami s področja socialne varnosti (glej v tem smislu sodbe z dne 27. oktobra 1998, Boyle in drugi, C-411/96, EU:C:1998:506, točka 32; z dne 1. julija 2010, Gassmayr, C-194/08, EU:C:2010:386, točka 83, in z dne 13. februarja 2014, TSN in YTN, C-512/11 in C-513/11, EU:C:2014:73, točka 36).
- 34 Kadar je delavka odsotna z dela, ker izkorišča porodniški dopust, minimalna zaščita, ki se zahteva s členom 11, točki 2 in 3, navedene direktive, torej ne pomeni ohranitve plačila zadevne delavke v celoti (sodba z dne 1. julija 2010, Gassmayr, C-194/08, EU:C:2010:386, točka 86).
- 35 Poleg tega Direktiva 92/85, ki vsebuje minimalne zahteve, v ničemer ne izključuje možnosti držav članic, da navedenim delavkam zagotovijo večje varstvo z ohranitvijo ali sprejetjem varstvenih ukrepov, ki bodo ugodnejši za delavke, če so ti v skladu z določbami prava Unije. Nobena določba te direktive torej državam članicam ali v ustreznih okoliščinah primera socialnim partnerjem ne onemogoča, da določijo ohranitev vseh sestavin plačila, do katerih je bila noseča delavka upravičena pred nosečnostjo in pred porodniškim dopustom (sodbi z dne 1. julija 2010, Gassmayr, C-194/08, EU:C:2010:386, točka 88, in z dne 13. februarja 2014, TSN in YTN, C-512/11 in C-513/11, EU:C:2014:73, točka 37).
- 36 Zato iz člena 11, točki 2(b) in 3, Direktive 92/85 izhaja, da v primeru, ko zadevna država članica ni določila ohranitve vseh sestavin plačila, do katerih je bila redna sodnica upravičena pred porodniškim dopustom, delodajalcu te delavke za čas obveznega porodniškega dopusta pred 1. januarjem 2005 ni treba plačati nadomestila za stroške, ki rednim sodnikom nastanejo pri opravljanju njihove poklicne dejavnosti, če je navedena delavka v tem obdobju prejela dohodek, ki je vsaj enak nadomestilu, določenem z nacionalno zakonodajo s področja socialne varnosti, ki bi ga prejela v primeru prekinitve svojih poklicnih dejavnosti iz zdravstvenih razlogov, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

Člen 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES) in Direktiva 75/117

- 37 Najprej je treba ugotoviti, da je v obdobjih porodniškega dopusta M. C. E. Ornano veljal člen 119 Pogodbe ES, ki je s 1. majem 1999 postal člen 141 ES.
- 38 Kakor je bilo navedeno v točki 30 te sodbe, ker delodajalec delavki v času porodniškega dopusta prejme v skladu z nacionalno zakonodajo ali pogodbo o zaposlitvi plača na podlagi delovnega razmerja, ti pomenijo plačilo v smislu člena 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES) in člena 1 Direktive 75/117 (sodbi z dne 13. februarja 1996, Gillespie in drugi, C-342/93, EU:C:1996:46, točka 14, in z dne 27. oktobra 1998, Boyle in drugi, C-411/96, EU:C:1998:506, točka 38).

- 39 Vendar se diskriminacija v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča izkazuje z uporabo različnih pravil za primerljive položaje oziroma istega pravila za različne položaje (sodba z dne 13. februarja 1996, Gillespie in drugi, C-342/93, EU:C:1996:46, točka 16 in navedena sodna praksa). Delavke, ki koristijo porodniški dopust, določen z nacionalno zakonodajo, pa so v posebnem položaju, zaradi katerega jim je treba zagotoviti posebno varnost, vendar pa tega položaja ni mogoče šteti niti za enakega položaju moškega niti položaju ženske, ki dejansko dela na svojem delovnem mestu (sodba z dne 13. februarja 1996, Gillespie in drugi, C-342/93, C-342/93, EU:C:1996:46, točka 17).
- 40 Zato načelo enakega plačila za moške in ženske, ki je določeno v členu 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES) in natančneje opredeljeno z Direktivo 75/117, ne zahteva niti, da se za delavke v času porodniškega dopusta ohrani celotno plačilo, niti ne določa posebnih meril za določitev zneska nadomestila, ki naj se jim plača v tem obdobju, če to nadomestilo ni določeno na taki ravni, da bi se z njim ogrožal cilj porodniškega dopusta. Vendar kadar izračun nadomestila temelji na plači, ki jo je delavka prejela pred nastopom porodniškega dopusta, morajo biti v njegov znesek zajeta zvišanja plač, do katerih je prišlo od začetka obdobja, ki ga zajemajo referenčne plače, do konca porodniškega dopusta, in to od začetka veljavnosti teh zvišanj (sodba z dne 13. februarja 1996, Gillespie in drugi, C-342/93, EU:C:1996:46, točka 25).
- 41 Iz te sodne prakse je razvidno, da zgolj dejstvo, da redna sodnica v času obveznega porodniškega dopusta drugače od njenih aktivnih moških sodelavcev ni upravičena do posebnega sodniškega nadomestila, ne pomeni diskriminacije na podlagi spola v smislu člena 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES) in člena 1 Direktive 75/117.
- 42 Dodati je treba, da ob upoštevanju sodne prakse iz točke 40 te sodbe v primeru, ko je zadevna delavka v smislu člena 11, točki 2(b) in 3, Direktive 92/85 prejela dohodek, ki je vsaj enak nadomestilu, določenem z zakonodajo zadevne države članice s področja socialne varnosti, ki bi ga prejela v primeru prekinitve svojih dejavnosti iz zdravstvenih razlogov, kar mora preveriti nacionalno sodišče, za ta dohodek ni mogoče šteti, da je določen na taki ravni, da bi se z njim ogrožal cilj porodniškega dopusta.
- 43 Poleg tega, kakor je bilo opozorjeno v točki 38 te sodbe, ker prejemki, ki jih delodajalec plačuje med porodniškim dopustom, pomenijo plačilo v smislu člena 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES) in člena 1 Direktive 75/117, to plačilo ne spada na področje uporabe Direktive 76/207. Zlasti iz druge uvodne izjave zadnjenavedene direktive namreč izhaja, da se ta ne nanaša na plačilo (glej v tem smislu sodbi z dne 13. februarja 1996, Gillespie in drugi, C-342/93, EU:C:1996:46, točka 24, in z dne 27. oktobra 1998, Boyle in drugi, C-411/96, EU:C:1998:506, točka 38). V teh okoliščinah te zadeve ni treba obravnavati z vidika Direktive 76/207.
- 44 Na podlagi navedenega je treba na vprašanje odgovoriti, da je treba člen 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES), člen 1 Direktive 75/117, člen 11, točki 2(b) in 3, Direktive 92/85 razlagati tako, da te določbe v primeru, ko zadevna država članica ni določila, da se ohranijo vse sestavine plačila, do katerih je bila redna sodnica upravičena pred porodniškim dopustom, ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero redna sodnica v času obveznega porodniškega dopusta pred 1. januarjem 2005 ne prejema nadomestila za stroške, ki rednim sodnikom nastanejo pri opravljanju njihove poklicne dejavnosti, če je ta delavka v tem obdobju prejela dohodek, ki je vsaj enak nadomestilu, določenem z nacionalno zakonodajo s področja socialne varnosti, ki bi ga prejela v primeru prekinitve svojih dejavnosti iz zdravstvenih razlogov, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

Stroški

- 45 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

Člen 119 Pogodbe ES (postal člen 141 ES), člen 1 Direktive Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske, člen 11, točki 2(b) in 3, Direktive Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (deseta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) je treba razlagati tako, da te določbe v primeru, ko zadevna država članica ni določila, da se ohranijo vse sestavine plačila, do katerih je bila redna sodnica upravičena pred porodniškim dopustom, ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero redna sodnica v času obveznega porodniškega dopusta pred 1. januarjem 2005 ne prejema nadomestila za stroške, ki rednim sodnikom nastanejo pri opravljanju njihove poklicne dejavnosti, če je ta delavka v tem obdobju prejela dohodek, ki je vsaj enak nadomestilu, določenem z nacionalno zakonodajo s področja socialne varnosti, ki bi ga prejela v primeru prekinitve svojih dejavnosti iz zdravstvenih razlogov, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

Podpisi